

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๐๘/ ๕๗๕๓

พ.ศ. ๒๕๖๓

วันที่ ๑๕ ส.ค. ๖๓

เวลา ๑๕.๐๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๘๙๒๔
วันที่ ๑๕ ส.ค. ๖๓
เวลา ๑๕.๐๐

สำนักงานสภาพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๘๖๒ ถนนกรุงเกษม กทม. ๑๐๑๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบปรับค่าอาหารกลางวันของนักเรียน

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๒๐๕๕๙
ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ตามที่ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เรื่อง ขอบปรับ
ค่าอาหารกลางวันของนักเรียน ของกระทรวงศึกษาธิการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า
การปรับเพิ่มค่าอาหารกลางวันของนักเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำแนกตามขนาด
ของโรงเรียน เป็นการปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่มีการปรับตัวขึ้นของราคาสินค้า รวมถึงสอดคล้องกับ
หลักความเสมอภาคในการอุดหนุนให้กับโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก และขยายการสนับสนุนไปยังกลุ่มนักเรียน
ยากจนและขาดแคลนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับประทานอาหาร
ที่ถูกหลักโภชนาการและสารอาหารที่เหมาะสมและเพียงพอ ซึ่งจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการ
และมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อการกำหนดอัตรา
ค่าอาหารกลางวันที่ยังจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ดังนี้

๑. ราคาค่าวัตถุดิบหลายรายการที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณสูงกว่าราคาเฉลี่ยของ
กระทรวงพาณิชย์ และมีค่าบริหารจัดการเป็นรายหัวที่ใช้โรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนน้อยกว่า ๑๒๐ คน)
เป็นฐานในการคำนวณ ส่งผลให้ค่าบริหารจัดการค่อนข้างสูง ทั้งที่โรงเรียนขนาดใหญ่ (๖๐๐ คนขึ้นไป)
ควรมีราคาต่ำกว่า เนื่องจากการประหยัดต่อขนาด ดังนั้น การจัดทำต้นทุนค่าอาหารกลางวันให้มี
ความเสมอภาคตามขนาดของโรงเรียน จึงควรพิจารณาราคาวัตถุดิบ และค่าบริหารจัดการที่สะท้อน
ต้นทุนคงที่ของโรงเรียนแต่ละขนาดอย่างแท้จริง และควรคำนึงถึงโครงสร้างประชากรที่มีอัตราการเกิด
ของเด็กที่ลดลงด้วย

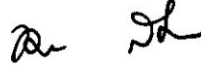
๒. ควรพิจารณาทางเลือกอื่น ๆ ในการจัดหาอาหารกลางวันร่วมกับ อาทิ โรงเรียน
ขนาดเล็กมากอาจพิจารณาการซื้อสำเร็จจากผู้ประกอบการในชุมชนที่ได้คุณภาพ โรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล
ควรพิจารณาการทำแปลงเกษตรและเลี้ยงสัตว์ในโรงเรียนเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ตลอดจนควรมีการหารือ
กับโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ และโรงเรียนที่มีบริบทแตกต่างกัน เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณมีความรอบด้าน
และเกิดความคุ้มค่าสูงสุด

/๓. ควรมีกลไกติดตาม ...

๓. ควรมีกลไกติดตาม กำกับดูแล และตรวจสอบการดำเนินโครงการของแต่ละโรงเรียน ว่านำไปสู่การแก้ปัญหาภาวะทุพโภชนาการมากน้อยเพียงใด โดยอาจประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเก็บข้อมูล อาทิ กระทรวงสาธารณสุข รวมถึงพิจารณาบูรณาการร่วมกับแนวทางอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ การสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ปกครองและชุมชน การสอดแทรกเรื่องโภชนาการ ในหลักสูตรการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การดำเนินโครงการอาหารกลางวันเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กองยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนและสังคม

โทร. ๐-๒๒๘๐-๔๐๘๕ ต่อ ๓๔๑๘

โทรสาร ๐-๒๒๘๒-๒๘๒๗

E-mail : kanda@nesdc.go.th